

Засновником гендерного фемінізму вважається Фрідріх Енгельс, який у роботі «Походження сім'ї, приватної власності та держави» визначив пригнічення жінки як найбільш давню та жорстоку форму пригнічення, якої не було в історії людства.

Тож, першим кроком звільнення жінок класики марксизму вважали «повернення (мається на увазі – з часів доісторичних, коли всі жінки працювали) всієї жіночої статі до суспільного виробництва», другий – перетворення домашнього господарства в галузь суспільного виробництва, яке відбудеться не раніше, ніж здійсниться соціалістична революція.

При підведенні підсумків аналізу концепції марксизму по «статевому» і «жіночому» питаннях, загалом, можна зробити висновок про те, що та концепція не була нейтральною до обох статей.

Поглядикласиків марксизму відображали чоловічий погляд на світ, який не приймав до уваги жіночі потреби і жіночий образ життя.

Феміністки неодноразово критикували марксистську теорію і з багатьох інших позицій, і перш за все – уявлення марксистів про неможливість існування патріархату і поза економічного гноблення жінок, особливо в суспільстві, вільному від експлуатації.

Марксистський напрям фемінізму акцентує увагу на специфіці капіталістичної системи, що породжує класову нерівність так само, як і економічну залежність жінки від чоловіка.

Гендерна нерівність може зникнути тільки зі зникненням капіталізму та класів. Той факт, що в кожному класі жінки перебувають у менш привілейованому становищі, ніж чоловіки, є результатом історичного розвитку, спадщиною минулого, деструкція якого можлива за допомогою революційних дій об'єднаного робітничого класу, жінок і чоловіків.

Будь-яка мобілізація жінок окремо від чоловіків є контрреволюційною, оскільки роз'єднує потенційні революційні сили. Руйнування класової системи призведе до звільнення суспільства від класової експлуатації, а отже, й гендерної нерівності.

Таким чином, ми можемо узагальнити проведені дослідження тим, що осмислення реального стану справ у жіночому русі та бажання утвердження нового змісту соціальної ролі жінки і чоловіка створюють ґрунт, на якому утвердиться жіночий рух України як важливий чинник гендерної демократії в українському громадянському суспільстві, в європейському та світовому співтоваристві. Цьому сприятимуть також вдосконалення політичних, правових і державних механізмів сприяння та утвердження гендерної демократії в країні.

Шпег Соломія Володимирівна

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Науковий керівник: Коваленко Лариса Павлівна, доктор юридичних наук, професор

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

СТРУКТУРА МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ, ОСНОВНІ ВИДИ УПРАВЛІННЯ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Міністерство внутрішніх справ України (МВС України) – центральний орган виконавчої влади України, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

МВС України є головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань формування і реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, ведення боротьби із злочинністю, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, безпеки дорожнього руху, охорони та оборони особливо важливих державних об'єктів.

До системи органів внутрішніх справ входять: Міністерство внутрішніх справ України, Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Державна міграційна служба України, Національна гвардія України.

До загальної структури Міністерства внутрішніх справ України входять: апарат Міністерства внутрішніх справ України; керівництво, Патронатна служба, Департамент організаційно-апаратної роботи, Департамент формування політики щодо підконтрольних

Міністри органів влади та моніторингу, Департамент аналітичної роботи та організації управління, Департамент інформаційних технологій, Департамент комунікації, Департамент юридичного забезпечення, Департамент внутрішнього аудиту, Департамент міжнародного співробітництва та європейської інтеграції, Департамент фінансово-облікової політики, Департамент персоналу, організації освітньої та наукової діяльності, Департамент з питань режиму та службової діяльності, Департамент державного майна та ресурсів, Управління у справах учасників антитерористичної операції, Управління запобігання корупції та проведення люстрації, Управління охорони здоров'я та реабілітації, Управління ліцензування, Відділ мобілізаційної роботи та організації бронювання, Відділ з реформування органів внутрішніх справ, Головний центр з надання сервісних послуг та центри з надання сервісних послуг як територіальні органи Міністерства внутрішніх справ; навчальні заклади та науково-дослідні установи; заклади охорони здоров'я, підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління Міністерства внутрішніх справ України.

Складність, важливість і різноманітність завдань, що виконують різні види органів внутрішніх справ та їх структурні підрозділи в системі МВС України, дозволяє відокремити такі основні види управління в ОВС: по-перше, умовно вертикальне багаторівневе централізоване загальне управління; по-друге, умовно вертикальне багаторівневе централізоване спеціальне, чи галузеве, управління; по-третє, умовно горизонтальне зовнішнє міжвідомче чи внутрішньовідомче комбіноване управління.

Організаційно-правові основи загального управління допомагають справляти загальний керуючий вплив на весь особовий склад МВС України і будь-яких ОВС та їх підрозділів, що підпорядковані МВС. Організаційно-правові основи спеціального, чи галузевого, управління реалізують і забезпечують правове регулювання практичної діяльності різних структурних елементів і підрозділів системи МВС з урахуванням їх галузевої специфіки та особливостей. Організаційно-правові основи внутрішньовідомчого чи зовнішнього міжвідомчого комбінованого управління забезпечують координацію та взаємодії діяльності різних видів ОВС та їх структурних підрозділів і служб системи МВС відповідно або між собою всередині системи МВС України (внутрішньовідомче комбіноване управління) або з іншими державними і недержавними органами, установами та організаціями (зовнішнє міжвідомче комбіноване управління) при вирішенні різноманітних службових завдань і досягненні спільних цілей у межах чинного законодавства. В усіх наведених основних та інших видах управління в ОВС власне і виявляються особливості системи МВС України як державної силової структури і водночас центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовано на захист прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, у тому числі найбільш тяжких з них – злочинів.

Захарченко Анастасія Олександрівна

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

СТРАТЕГІЇ ПРОСУВАННЯ ІНОЗЕМНИХ БРЕНДІВ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Маркетинг соціальних мереж (SMM) – це форма інтернет-маркетингу, яка використовує веб-сайти соціальних мереж як маркетинговий інструмент. Метою SMM є створення контенту, яким користувачі зможуть поділитися в своїй соціальній мережі, щоб допомогти компанії збільшити вплив бренду та розширити охоплення клієнтів.

Маркетинг соціальних мереж може допомогти в досягненні ряду цілей, таких як збільшення трафіку веб-сайту, залучення цільового трафіку, побудова конверсії, підвищення обізнаності про бренд, підвищення лояльності бренду, створення ідентичності та позитивного асоціацій з брендом, більше можливостей конверсії, покращення спілкування та взаємодії з цільовою аудиторією, зростання продажів, просування повторних продажів, отримання відгуків від існуючих клієнтів [1].